

Scris de radu.golban pe 09 decembrie 2014, 12:41

Strainul salvator in mitologia politica

Domnul Klaus Iohannis a profitat de mitul germanului organizat, eficient si disciplinat, afirma intr-un interviu recent istoricul Lucian Boia, comparandu-l pe presedintele ales cu Carol I. Auto-dispretul, auto-flagelarea si auto-orientalizarea sunt elementele obsedante din istoria sa mitologizanta. Sub forma de studiu de caz din domeniul psihanalizei ar avea un loc mai fericit in lumea occidentala la muzeul Sigmund Freud din Viena, decat sub parafa de istoric, preocupat de insinuarea mitul civilizator al germanitatii prin ratiuni perimate. Paradoxul „Boia”, adica confuzia reproducerii si analizei unor date istorice cu conceptii arhaice si ineptii darwiniste trebuie privit mai cu atentie.

Leitmotivul obsesiv al Domnului Boia este simptomatic la o intreaga auto-definita elita romaneasca, pe deplin provinciala, chiar si dupa normele vestice la care aspira, incapabila sa genereze un set de valori proprii decat abjectii fata de majoritatea populatiei, tanjind in schimb dupa mantuirea teutona. Romanilor sau unei elite dispretuitoare se datoreaza subdezvoltarea economica, politica si sociala a tarii? Mai bine de un secol si jumătate de proslavire a virtutilor germane, dupa criteriile etnice, enoriasii acestui curent scot in Romania de la naftalina idei penibile, josnice si periculoase. Andrei Plesu, Teodor Bachonsky, Mircea Cartarescu, Gabriel Liiceanu, Horea Roman Patapievici, Radu Carp, Cristian Tudor Popescu si multi alti germanofili au ramas prizonierii unui mit clocit fara a cunoaste adevaratele valori germane. In ciuda burselor la studii in lumea civilizata opteaza in baza unor pseudo argumente discriminatorii pentru «statul Iohannis» cu inversunarea si anacronismul fratilor musulmani in lupta lor pentru infaptuirea „statului ISIS”.

Cata fericire ca afirmativului „mandru de a fi roman” ii s-a alaturat mai nou si diminutivul „Mindruta” (Lucian), care explica cum in exteriorul Carpatilor gasesti numai hoti si oameni pe care nu-i duce capul incat sa se prinda cum functioneaza lumea. Argumentatiile de tip apartheid la adresa poporului roman nu-si au locul intr-o tara cu o vocatie europeana. Lectia germana pentru elite consta tocmai in responsabilitatea acestora fata de propriul popor, de al educa si de a-l forma, oferindu-i protectie fata de riscurile economice, gandind la modele pentru un viitor prosper al intregii natiuni si nu in a te face aliat cu proprii sai dusmani sau defaimandu-l.

Exponentii germanofili din Romania bat pasul pe loc la nivelul colonialismului continental german din secolul al 19-lea a carui motivatie izvora dintr-un amalgam de idei nationaliste si primitive care formau baza imperialismului moral german de-a lungul argumentelor bine cunoscute:

harnicie, punctualitate, spirit de organizare, seriozitate etc. Propaganda de a orienta Bucurestiul spre Berlin avea la baza ideea de a convinge romanul, asa zis lenes, ca nu se poate autoguverna, gospodari si ca numai prin suzeranitate isi va atinge fericirea. Daca teoria „cotropirii pasnice” a Berlinului asa usor s-a putut strecura in inima unei paturi privilegiate a societatii romanesti, atunci nu mai trebuie sa ne minunam de ce imaginea Romaniei in strainatate este atat de deplorabila si de ce ne-am transformat de buna voie intr-o semi-colonie. Aproape unic la nivel mondial este auto-ponegrirea si auto-bizantinizarea tarii peste hotare de catre politicieni si autori de tot felul.

Dar cum se explica acest comportament defectuos la unii romani de a-si denigra propria imagine si de a se pune voluntar in cea mai proasta lumina? Auto-flagelarea si umilinta fata de elementele straine ar putea fi expresia de teologie politica pe un fond cultural ancorat in ideea de a primi, marturisindu-si pacatele, drept rasplata, recunostinta unui stapan strain. Astfel privind lucrurile, integrarea Romaniei in structurile euroatlantice este in perceptia unora doar un blazon gaunos si nu o oportunitate pentru a dezvolta o gama proprie de idei puse in slujba interesului national. Avand la baza rationamentul pasiv de supus al unor valori si puteri externe, democratiile romaneasca si statul roman au sanse ingrijorator de diminuate pentru a supravietui. Fapt fara precedent in istoria universala a alegerilor democratice sunt recente alegerile prezidentiale fara campanie electorala, care a dublat efectul ploconirii fata de strainatate prin mistificarea votului din diaspora.

De un secol si jumătate am optat pentru un regionalism politic necompetitiv inspirat dintr-o gândire fanariotă care asigură pe spinarea unei majorități batjocorite, înjosind-o și ponegrind-o, respectul nejustificat unei dominații străine. Așadar procesul de auto-invinovățire la romani este un act de dominație culturală ai dușmanilor neamului, prin care din interiorul țării se desfășoară exact în numele progresului și al unei misiuni civilizatorii, destrămarea României ca stat și națiune. Pentru a ne feri de pericolul acestei diversiunii culturale și de procesul de auto-colonizare, trebuie să privim mai critic distanțat mitologizarile rusinoase de tip Boia. Comparatia dintre Domnul Klaus Iohannis și Regele Carol I, percepută ca un gest de servilitate față de președintele ales al României nu schimbă nici locul în istorie al regelui și nici nu-i aduce un plus de prestigiu președintelui.

ADRESA: <http://crct.ro/nkGO>